

dog ikke har kundet opdage den Forening, nogle Physiologer paastaae at have fundet hos Skildpadden, imellem dets lymphatiske Kar og Miltens Blodaare.

Som Bidrag til Læren om Misfosterne har samme Medlem forelagt Selskabet en Undersøgelse over *Hermaphroditer*, der forekomme i en Classe af Hvirveldyr, hvor man hidindtil ikke har fundet Misfostre af denne Art; nemlig hos Krybdyrene.

Denne mærkværdige Afvigelse fra Normaldannelsen, findes hos Tudserne (*Bufones*) og det temmelig hyppig. Hos disse Misfostre, der i den udvortes Skikkelse (*habitus*) ligne Hannerne, findes ovenfor de fuldstændig udviklede Testikler, imellem disse og Fidlegemerne (*appendices adiposæ*), en meget liden og meer eller mindre udvidet Æggestok, og paa hver sin Side af Nyrene Æggegangene. Disse ere altid meget mindre end hos Hunnen, dog ere de hos nogle af disse *Hermaphroditer* fuldstændige, og strække sig fra den överste Deel af Underlivet hen til Endetarmen, og ere huule. Hos andre findes blot et enkelt Stykke af dette Organ, der ikke mere staaer i Forbindelse med Endetarmen. Sjeldnere mangler den överste Deel af Æggegangen, og hvor yderst fiin den kan være, er den dog huul og har en övre Aabning.

I Anledning af en Rapport Selskabet overdrog Professor *Jacobson* om en Undersøgelse af Doctor *Prevost* i Geneve, vedkommende Generationen af Malermuslingen (*Mya pictorum*), forelagde han Selskabet sine Undersøgelser over denne Gjenstand. Om disse Dyrs Generationsdele, saavel i Henseende til deres Organisations Udvikling, som og deres Forbindelse med andre Dele af deres Legeme, ere Naturforskernes Meninger meget afvigende; kun deri stemme alle overeens, at Æggene, efterat have forladt Æggestokken, træde ud i det ydre Gjellepar, hvor

Æggene forblive indtil Muslingsyngelen er udviklet. Nogle Naturforskere have derfor antaget, at disse Gjellepar ikke hørte til Regenerationsorganerne, men vare en Deel af Generationsapparatet.

Mod denne Udvikling af Muslinge yngelen i Respirationsapparatet, fremsætter han adskillige Tvivl, som deels Sammenligningen af de forskjellige Grandskeres Iagttagelser, deels og fornemmeligen nærmere Undersøgelse af de Dyr, man antager at være Ungerne af Muslingerne fremkalde. Man finder nemlig:

- 1) At Udviklingen af disse Smaadyr ikke er bunden til en vis Aarstid.
- 2) At ikke alle Muslinger af samme Slags have Æg eller Unger til samme Tid.
- 3) At Muslingerne, naar de længe have haft disse Smaadyr i deres Gjeller, ere i en afmagret og sygelig Tilstand, og at Gjellerne tildeels ere destruerede.
- 4) De findes hos Muslinger, der ere meget smaae, og ikke have naaet deres fuldkomne Udvikling.
- 5) At disse Smaadyr, til hvad Tid man undersøger dem, findes at være af samme Størrelse.
- 6) At de ere af en ganske anden Form og Organisation end selve Muslingen.
- 7) At hos Muslinger af forskjellig Art og Form, disse Smaadyr have nöiagtig samme Form og Organisation.

En nærmere Undersøgelse af disse smaae og mikroskopiske Dyr, viser tilfulde at deres Organisation er saa saare forskjellig fra Muslingen, at man ikke kan ansee dem for at være dens Yngel.

Disse smaae Dyr, ere et Slags Tveskjel, hvis Skjæl ere trekantede og forenede ved den korteste Rand. Dyret er forskjellig fra Muslingerne derved, at den störste Masse af deres

Legeme, ikke ligger i Midten, men paa hver af Siderne. Ved det forreste Hjørne af hver Skal findes en bevægelig og med flere Tænder besat Krog, som Dyret kan løfte i Veiret og bøje tilbage; endvidere har Dyret mange bevægelige og yderst omfindtlige Traade (*Cirri*) der rage langt ud af Skallen, og som det kan trække tilbage. Skallerne ere haarde og bestaae af kul-suur Kalk.

Ved denne fra Muslingerne saa saare forskellige og afvigende Form og Organisation, kan man ei antage at disse Dyr ere sammes Yngel, og da dets Skaller i Proportion til Dyrets Størrelse er saare haarde, kan man ei heller formode, at denne Form kun er forbigaaende, og at disse Dyr undergaae en Om-dannelse (Metarmophose) hvorved de antage Muslingens Form og Organisation.

Han anseer derfor disse Tveskjæl at være et for Muslingen fremmed Dyr, et Dyr som lever og udvikler sig ved at trække Næring fra Muslingen og ved tiltagende Mængde svækker og dræber samme. Det er altsaa et farligt Snyltedyrt for Muslingen, og ei som man hidindtil antog, dets Yngel.

Denne Formodning har allerede været fremsat for mere end tredive Aar siden af et agtværdigt Medlem af det Kongelige Videnskabernes Selskab, nemlig Professor og Ridder *Rathke*, (for nærværende Tid Professor i Zoologien ved Universitetet i *Christiania*), dog har den ikke været antagen af nogen anden Naturforsker. Professor *Rathke* har kaldet Dyret *Gloceidium parasiticum* (Snylte-Krogskjæl) og giver en fuldkommen Beskrivelse af samme. Denne skarpsindige Naturgrandskers Mening, der var bygget paa Dyrets Form og Organisation, faaer nu ved Prof. *Jacobsons* övrige her anførte Grunde, en nye og vigtig Bekræftelse.